

Τάγματα εφόδου στις μέρες μας; Μα που είναι επιτέλους το κράτος; Να το, το κράτος!

Τα ξημερώματα της 17^{ης} Γενάρη, δολοφονείται στα Πετράλωνα ο Σαχτζάτ Λουκμάν εργάτης μετανάστης Πακιστανικής καταγωγής. Οι δολοφόνοι του Χρήστος Στεργιόπουλος (πυροσβέστης από τα Γιάννενα) και Διονύσης Λιακόπουλος, Έλληνες φασίστες. Το εν λόγω γεγονός δεν αποτελεί «μεμονωμένο περιστατικό το οποίο δεν είναι ανεκτό στη Δημοκρατία μας» όπως δήλωσε ο υπουργός δημόσιας τάξης Νίκος Δένδιας. Αντίθετα είναι πάγια τακτική των περίφημων ταγμάτων εφόδου της νεοναζιστικής οργάνωσης Χρυσής Αυγής, μέλη των οποίων είναι και οι δολοφόνοι του Σαχτζάτ Λουκμάν. Συνήγορος υπεράσπισης του Χρήστου Στεργιόπουλου ο γνωστός Γιαννιώτης μεγαλοδικηγόρος Αντώνης Φούσας, πρώην βουλευτής και υπουργός της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η συνάντηση δεν είναι καθόλου τυχαία, αφού κράτος και παρακράτος με τον καιρό ταυτίζονται.

Στους δολοφόνους δεν αποδόθηκαν ρατσιστικά κίνητρα εκ μέρους της δικαστικής εξουσίας, ενώ ο Χρήστος Στεργιόπουλος και η γραμμή υπεράσπισής του, ισχυρίζονται ότι ο ίδιος δεν είναι ρατσιστής. Πάραυτα τα ευρήματα τα οποία βρέθηκαν στα σπίτια των δύο δολοφόνων περιλαμβάνουν 50 προεκλογικά φυλλάδια της χρυσής αυγής, μαχαίρια τύπου πεταλούδα, ρόπαλα, σφαίρες πολεμικού τουφεκιού, σφεντόνες, αεροβόλο όπλο, μεταλλικά σφαιρίδια, στιλέτα, σουγιάδες, σιδερογροθιά ενώ οι ίδιοι τη βραδιά της δολοφονίας κυκλοφορούσαν οπλισμένοι με μαχαίρια και πεταλούδες και με καλυμμένη την πινακίδα του οχήματος στο οποίο επέβαιναν. Γεγονός που αποδεικνύει περίτρανα ότι ο «νυκτερινός περίπατός» τους είχε ως στόχο την εύρεση υποψήφιου μετανάστη για ξεκοιλιασμά. Οι ίδιοι από τη μεριά τους, σε μία τραγική προσπάθειά τους να δικαιολογήσουν τη δολοφονία, ισχυρίστηκαν ότι το θύμα «τους εμπόδιζε με το ποδήλατό του τη διέλευση του δρόμου».

Το επίσημο κράτος λοιπόν, **επιλέγει** να συγκαλύψει τους φασίστες υποβαθμίζοντας το γεγονός ως κάτι «μεμονωμένο» και χρησιμοποιεί τη δολοφονία για να διαφημίσει (στην προσπάθειά του να πλασάρει ένα φιλελεύθερο δημοκρατικό-κοινωνικό προσωπείο) την υποτιθέμενη «νέα αντιρατσιστική πολιτική» της κυβέρνησης. Στα πλαίσια αυτής, από τις 22

9-2-2009 Μέλη της Χρυσής Αυγής με άντρες των ΜΑΤ έξω από το Εφετείο, κατά τη συγκέντρωση των φασιστών στην ομόνοια ενάντια στους μετανάστες

Ιανουαρίου 2013 λειτουργούν τηλεφωνικές γραμμές και αστυνομικά γραφεία καταγγελίας περιστατικών ρατσιστικής βίας για τα οποία όμως ισχύει το εξής παράλογο: αν οι καταγγέλλοντες είναι μετανάστες που δεν διαθέτουν τα επίσημα κρατικά έγγραφα παραμονής στη χώρα, θα συλλαμβάνονται και θα ενεργοποιείται η διαδικασία απέλασής τους! Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αριθμός των μεταναστών που δεν διαθέτουν κρατικά έγγραφα (χάρη στις εσκεμμένες

κωλυσιεργίες και στην άρνηση του κράτους) είναι μεγάλος και δεδομένου ότι οι άνθρωποι αυτοί θα φοβούνται μην απελαθούν, είναι λογικό συμπέρασμα ότι σε περίπτωση που δεχτούν επίθεση ποτέ δεν θα την καταγγείλουν. Όχι ότι για τους «νόμιμους μετανάστες» η «Δικαιοσύνη» δεν είναι εξίσου τυφλή. Έτσι η πλάστιγγά της γέρνει πάντα υπέρ των φασιστών.

Η αντιμετώπιση αυτή από μεριάς κράτους δε μας εκπλήσσει και ούτε περιμέναμε κάτι διαφορετικό από αυτό και τους θεσμούς του. Καθώς, η προστασία που παρέχει σε κάθε λογής αντικοινωνικό ναζιστικό απολίθωμα είναι πάγια πολιτική του επιλογή. Αρκεί κάποιος να αναλογιστεί το πώς αντιμετωπίζει τους κοινωνικούς αγωνιστές (απεργούς, αντιεξουσιαστές, καταληψίες, αρνητές στράτευσης, φυλακισμένους αγωνιστές, αγωνιζόμενους ενάντια στα μεταλλεία χρυσού, κτλ): δημόσια διαπόμπευση αυτών και των οικογενειών τους, ποινικοποίηση των διαπροσωπικών τους σχέσεων και των πολιτικών τους πεποιθήσεων, βασανιστήρια, εξοντωτικές διώξεις, συλλογική απόδοση ευθυνών (η παρουσία ενός ατόμου στο φυσικό χώρο που διεξάγεται ένας αγώνας είναι αρκετός για να του φορτωθεί ο μισός ποινικός κώδικας). Σε αντίθεση πάντα με την αντιμετώπιση που χρίζουν οι φασίστες: παρά το γεγονός ότι οι περιπτώσεις στις οποίες έχουν βρεθεί στην κατοχή τους οπλοστάσια και βόμβες είναι ουκ ολίγες, παρά την αποδεδειγμένη σχέση τους με το οργανωμένο έγκλημα και την εκτέλεση συμβολαίων θανάτου, πέφτουν «στα μαλακά» όσον αφορά τις ποινές, δεν τους αποδίδονται τα πραγματικά κίνητρα (πχ περίπτωση Σαχτζάτ Λουκμάν) ενώ σε πολλές περιπτώσεις δεν έχουν καθόλου κυρώσεις! Εννοείται δε ότι κανένας εισαγγελέας δεν έχει δώσει ποτέ εντολή για δημοσίευση των προσωπικών τους στοιχείων, εκτός από τις περιπτώσεις που εργαλειακά χρησιμοποιούνται για την προάσπιση του δημοκρατικού προσώπειου του κράτους.

Φυσικά, εμείς από την πλευρά μας δεν απαιτούμε μία «διαφορετική-πιο ανθρώπινη» αντιμετώπιση από το κράτος καθώς αυτό ανέκαθεν επέλεγε και θα επιλέγει τη φασιστική διαχείριση των αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας, των μεταναστών και όλων αυτών που του περισσεύουν. Αυτή άλλωστε είναι η δουλειά του.

Η δική μας η ευθύνη απέναντι στην ιστορική μνήμη αλλά και τη συνείδησή μας, είναι η καταπολέμηση του φασισμού από όπου και αν προέρχεται μέσα από το λόγο μας και τον δυναμικό αντιφασισμό. Δε θα αφήσουμε τις γειτονιές και τις πόλεις μας, βορά στις ορέξεις των φασιστών, των υπερασπιστών και των υποστηρικτών τους.

**Οι απαντήσεις στα ναζιστικά απολιθώματα θα δοθούν
από όλες και όλους εμάς εδώ και τώρα!**

NO PASARAN
αντιφασιστική συνέλευση | nopasaran@espiv.net

ΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙΙ 2/2013